เหตุผลที่กำหนดให้ 25 ธันวาคม เป็นวันคริสต์มาส

นำเสนอเมื่อ : 24 ธ.ค. 2551

วันคริสต์มาสถือเป็นวันฉลองที่สำคัญที่สุดวันหนึ่งของศาสนาคริสต์

วันคริสต์มาส (Christmas Day) เป็นวันที่คริสตชนทั่วโลกจะฉลองตรงกันในวันที่ 25 ธันวาคมของทุกปี และยังนับเป็นวันฉลองสากลที่สำคัญวันหนึ่งของชาวโลกแม้ไม่เป็นคริสตชนด้วย ความหมายและความเป็นมาของวันคริสต์มาสนี้จะต้องวิเคราะห์ออกเป็นสองประเด็นดังนี้ คือ

1.ประเด็นที่เป็นความรู้ในแง่ประวัติศาสตร์ของโลก
โดยอาศัยเหตุผลและหลักฐานอ้างอิงทางประวัติศาสตร์เป็นเครื่องพิเศษหาความจริง

2.ประเด็นที่เป็นความรู้ในแง่ของข้อความเชื่อ (Dogma)
ทางศาสนาคริสต์โดยไม่ต้องอาศัยเหตุผลและหลักฐานอ้างอิงทางประวัติศาสตร์ มาเป็นเครื่องพิสูจน์หาความจริง

ประเด็นที่เป็นความรู้ในแง่ประวัติศาสตร์ของโลก

พระเยซูเกิดเป็นมนุษย์มีเนื้อหนังมังสาจากนักบุญยอแซฟผู้เป็นพ่อและจากพระนางมารีอาผู้เป็นแม่จริง แต่มิได้ยืนยันว่าพระองค์มาเกิดตรงกับวันที่ 25 ธันวาคม จริงๆ เหมือนกับวันเกิดของคนทั่วๆ ไป เพราะเวลาที่พระเยซูเกิด ไม่มีนักประวัติศาสตร์คนใดคิดบันทึกไว้ ถือเป็นการเกิดมาธรรมดาๆ เหมือนเด็กทั่วไป

แต่การที่ชาวโลกยึดถือเอาวันที่ 25 ธันวาคม ว่าเป็นวันเกิดของพระเยซูมาเป็นเวลาหลายศตวรรษจนถึงปัจจุบันก็เพราะเหตุผลดังนี้ คือ

คริสตชนสมัยโบราณพยายามใช้เหตุผลต่างๆ เพื่อจะทำให้การเกิดมาของพระเยซูตรงกับวันที่ 25 ธันวาคมให้ได้ เพราะมีเบื้องหลังมาจากอิทธิพลทางประเพณีบางอย่างของโรมันสมัยนั้น ซึ่งนับถือพระและเทพเจ้าประจำที่ต่างๆ มากมาย และเทพเจ้าที่ถือว่าสำคัญองค์หนึ่ง ได้แก่ "พระอาทิตย์" ซึ่งถือกันแพร่หลายมากในสมัยนั้น

การถือพระอาทิตย์นี้มีประเพณีปฏิบัติอย่างหนึ่ง คือ เมื่อฤดูหนาวสิ้นสุดลงแล้ว จะมีการฉลองใหญ่โตในหมู่ชาวโรมันเพื่อต้อนรับฤดูใบไม้ผลิ การฉลองนี้เรียกว่า "ซัทเทอร์นาเลีย" ตรงกับวันที่ 17-19 ธันวาคม ถือเป็นเทศกาลฉลองที่เต็มไปด้วยความตื่นเต้นยินดีและสนุกสนาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะมีการปลดปล่อยทาสให้เป็นอิสระและแลกเปลี่ยนของขวัญกันด้วย

ปกติเมื่อฤดูหนาวสิ้นสุดลงแล้ว แสงแดดจากดวงอาทิตย์จะเริ่มสาดส่องลงมาอีกครั้งหนึ่ง (เพราะในฤดูหนาวไม่มีแสงแดดแต่มีแสงสว่าง) ทำให้ต้นไม้และธรรมชาติกลับมีชีวิตชีวาและสดชื่นขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ดวงอาทิตย์ที่เคยมืดมนอับแสงในฤดูหนาวก็จะเริ่มแผดแสงจ้าขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง

เหตุการณ์นี้ทำให้โรมันเข้าใจว่าพระอาทิตย์ได้หลุดพ้นออกมาจากการถูกจับกุมไว้ในฤดูหนาว จึงถือว่าเป็นวันเกิดของพระอาทิตย์ที่ได้รับชัยชนะใหม่อีกครั้งหนึ่งในฤดูใบไม้ผลิที่กำลังย่างเข้ามา สิ่งเหล่านี้จึงนับว่าเป็นพื้นฐานทางความคิดของโรมันที่นับถือพระอาทิตย์เป็นเทพเจ้า

ต่อมาเมื่อจักรภพโรมันได้ยอมรับเอาคริสต์ศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติแล้ว และคริสตชนดั้งเดิมตั้งแต่สมัยอัครสาวกเป็นต้นมาต่างก็ถือว่าวันอาทิตย์เป็นวันพระเจ้าอยู่แล้วด้วย

ดังนั้น ถ้าพระอาทิตย์ที่ชาวโรมันนับถืออยู่ก่อนเป็นผู้ได้รับชัยชนะและถือว่ามีวันเกิดเป็นวันที่ 25 ธันวาคม พระเยซูผู้ได้รับชัยชนะเหนือโลกและความตาย
อีกทั้งยังเป็นเจ้าของวันอาทิตย์ด้วยก็ยอมจะต้องมีวันเกิดตรงกับพระอาทิตย์ของชาวโรมันในวันที่ 25 ธันวาคมด้วย

แสดงให้เห็นว่าคริสตชนสมัยแรกๆ หลังจากที่ศาสนาคริสต์ได้เป็นศาสนาประจำชาติของโรมันแล้ว (ราวๆ ศตวรรษที่ 4 หรือประมาณ 1,600 ปีผ่านมาแล้ว)
พยายามเอาชนะศาสนาดั้งเดิมของโรมันที่นับถือพระอาทิตย์เป็นเทพเจ้าด้วยวิธีการจูงใจให้คล้อยตามด้วยเหตุผลที่แยบคายของผู้นำศาสนาในสมัยนั้น

ในการรับเอาวันสำคัญที่พวกโรมันนับถือกันอยู่ก่อนแล้ว
รวมทั้งการฉลองอย่างสนุกสนานที่ทุกคนถือปฏิบัติกันก่อนแล้วเข้ามาเป็นวันสำคัญของคริสตชนได้อย่างสนิทสนม โดยเปลี่ยนเป็นพระเยซูผู้เป็นเจ้าแห่งวันอาทิตย์มาแทน "พระอาทิตย์" ที่นับถือกันอยู่กันอยู่เท่านั้น
ถือว่าเป็นวิธีที่ได้ผล ทำให้ชาวโรมันยอมรับพระเยซูและวันเกิดของพระองค์ได้อย่างไม่รู้สึกตัวและเกิดปฏิกิริยาใดๆ

หรือพูดง่ายๆ ก็คือ วันสำคัญแห่งเทพเจ้าของชาวโรมันโบราณก็คือ "วันคริสต์มาส" ของคริสตศาสนิกชนทั่วโลกนั่นเอง ซึ่งตรงกับวันที่ 25 ธันวาคมของทุกปี

ทางด้านหลักฐานประวัติศาสตร์ของศาสนาคริสต์ ก็ไม่ปรากฏแจ้งชัดว่ามีการฉลองใดๆ ทั้งสิ้นเกี่ยวกับวันเกิดของพระเยซูตั้งแต่แรกเริ่มมา จนกระทั่งกลางศตวรรษที่ 4
หลังจากที่จักรพรรดิโรมันยอมรับเอาคริสต์ศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติแล้ว คริสตชนทางจารีตตะวันออก (เอเชียน้อย) ก็ค่อยๆ รับเอาวันที่ 25 ธันวาคม เป็นวันเกิดของพระเยซู แทนวันที่ 6 มกราคม ซึ่งเคยถือมาแต่ก่อน แต่ก็ยังมีบางแห่งที่ถือวันที่ 6 มกราคม เป็นวันเกิดของพระเยซูอยู่ด้วย

ที่สุดก็มีกฤษฎีกาของพระสันตะปาปาจูลีอัสที่หนึ่ง แห่งกรุงโรม
ซึ่งถือว่าเป็นผู้นำสูงสุดของศาสนาคริสต์ ได้ประกาศออกมาอย่างแจ้งชัดว่า "**วันที่ 25 ธันวาคมของทุกปี ถือเป็นวันคริสตมาสโดยไม่มีการเลื่อนอีกต่อไป**"

และนับตั้งแต่นั้นมาก็เป็นที่ยอมรับและตกลงกันในพระศาสนจักรทั่วโลก ในการยึดถือวันที่ 25 ธันวาคม เป็นวันคริสต์มาสสืบทอดมาจนปัจจุบัน

ประเด็นที่เป็นความรู้

ในแง่ของข้อความเชื่อ (Dogma) ทางศาสนาคริสต์ คือ พระศาสนจักรคาทอลิก
สอนให้คริสตชนทั้งหลายมีความเชื่อมั่นว่าพระเยซูผู้เป็นพระบุตรของพระเจ้าได้ลงมาเกิดเป็นมนุษย์มีร่างกายจริงๆ
จากพระนางมารีอาผู้เป็นพรหมจารีเพื่อไถ่บาปมนุษย์ และพระเยซูองค์นี้เป็นทั้งพระเจ้าและมนุษย์ในบุคคลเดียวกัน
แต่มิได้ยืนยันว่าพระองค์ลงมาเกิดตรงวันที่ 25 ธันวาคมจริงๆ
เพราะถือว่าไม่ใช่แก่นแท้ของความจริงทางศาสนาที่จะต้องรู้วันเดือนปีเกิด
แต่เป็นขอบเขตความรู้ทางประวัติศาสตร์ที่จะต้องไปศึกษาพิสูจน์หาความจริงกันเอง

เหตุผลและหลักฐานที่ถือว่าเป็นเครื่องพิสูจน์ความจริงเกี่ยวกับวันคริสต์มาส
หรือการเกิดเป็นมนุษย์ในโลกนี้ของพระเยซูในแง่ที่เป็นข้อความเชื่อทางศาสนาคือ "**พระคัมภีร์ไบเบิล (Bible)**"
ถือว่าเป็นหลักฐานสำคัญที่สุดซึ่งบันทึกเหตุการณ์ในการบังเกิดของพระเยซูอย่างละเอียด

แม้ว่าข้อเท็จจริงบางอย่างจะไม่ตรงกับการบันทึกทางประวัติศาสตร์ของโลกก็ถูกต้องแล้ว
เพราะผู้เขียนพระคัมภีร์มิได้มีจุดหมายในการบันทึกเหตุการณ์ของพระเยซู ไว้ให้เป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์
แต่มีจุดหมายบันทึกไว้เพื่อให้เป็นความจริงทางศาสนาสำหรับเพิ่มพูนความเลื่อมใสของคริสตชน
ที่จะต้องมีต่อพระเยซูให้มากขึ้น

ดังนั้นอย่าเอาข้อมูลในพระคัมภีร์เกี่ยวกับเหตุการณ์ในการเกิดมาของพระเยซู
ไปเป็นหลักฐานหรือเหตุผลอ้างอิงเพื่อพิสูจน์ความจริงทางประวัติศาสตร์ของโลก
เพราะประวัติศาสตร์จะพิสูจน์ว่าพระเยซูเกิดมาในโลกนี้จริงหรือไม่ก็ตาม ก็ไม่ถือว่าเป็นเครื่องตัดสินผิด-ถูกของคริสตชนทั่วโลกที่มีความเชื่ออย่างมั่นคงว่า
พระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้ามาเกิดเป็นมนุษย์ในโลกนี้จริงเพื่อไถ่บาปมนุษย์ทุกคนตามที่มีบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ไบเบิล

เหตุการณ์การบังเกิดมาของพระเยซูจากหลักฐานที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ไบเบิล
ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจของความจริง (Truth) ทางศาสนาที่เป็นข้อความเชื่อ (Dogma) ของคริสตชนทั้งหลาย คือ

เมื่อนางเอลิซาเบธตั้งครรภ์ได้ครบหกเดือน
พระเจ้าได้ส่งเทวดาคาเบรียลไปยังเมืองนาซาแรธในมณฑลกาลิลีเพื่อแจ้งข่าวดีให้กับหญิงพรหมจารีผู้มีชื่อว่า
"มารีอา" เป็นธิดาของนายยออากิมและนางอันนา ซึ่งเป็นสามีภรรยาที่ศักดิ์สิทธิ์
พระนางมารีอาตั้งพระทัยจะถือพรหมจรรย์ แต่ประเพณีของชาวยิวที่จะถือพรหมจรรย์นั้น
จะต้องหาชายอาวุโสคนหนึ่งที่มีจิตใจเดียวกันมาให้การคุ้มครองให้พ้นอันตราย
บิดามารดาของพระนางจึงจัดให้หมั้นกับชายคนหนึ่งชื่อ "**ยอแซฟ**" เป็นเชื้อสายราชวงศ์กษัตริย์ดาวิด
และเป็นผู้มีอายุสูงพอสมควร

วันหนึ่งเทวดามาหาพระนางมารีอาและแจ้งว่า "วันทาท่านมารีอา
ท่านเปี่ยมด้วยพระหรรษทานพระเจ้าสถิตอยู่กับท่าน และทรงประทานพรแก่ท่านอย่างล้นพ้น"
พระนางมารีอารู้สึกฉงนพระทัยในคำพูดของเทวดาเป็นอย่างยิ่ง ไม่ทราบว่าหมายถึงอะไร

เทวดาจึงชี้แจงว่า "อย่ากลัวเลยท่านมารีอา พระเจ้าทรงเมตตาท่านอย่างล้นเหลือ
ท่านจะตั้งครรภ์ให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่งจงตั้งชื่อว่า "**เยซู**" พระกุมารจะเป็นผู้ยิ่งใหญ่เป็นบุตรของพระเจ้าสูงสุด
พระเจ้าทรงตั้งให้พระองค์เป็นกษัตริย์ดังเช่นกษัตริย์ดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์

และพระองค์จะเป็นกษัตริย์ของบรรดาวงศ์วานของผู้ที่มีความเชื่อตลอดไป
อาณาจักรของพระองค์จะยั่งยืนตลอดทุกยุคสมัย"

พระนางมารีอาทรงถามเทวดาว่า "ข้าพเจ้าถือพรหมจรรย์จะเป็นดังที่ท่านพูดได้อย่างไรเล่า"

เทวดาตอบพระนางมารีอาว่า
"พระจิตของพระเจ้าจะเสด็จมาเหนือท่านและฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าจะคุ้มครองท่าน
ด้วยเหตุนี้แหละท่านผู้เป็นเลิศกว่าคนทั้งปวงเป็นบุตรของพระเจ้า จำญาติของท่านที่ชื่อเอลิซาเบธที่เป็นหมันได้ไหม
เขายังตั้งครรภ์ได้ครบหกเดือนแล้ว ทั้งๆ ที่เขาเองก็แก่มากแล้ว ทั้งนี้ก็เพราะว่าไม่มีอะไรที่พระเจ้าทรงทำไม่ได้"

พระนางมารีอาทรงตอบว่า "ข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้ของพระเป็นเจ้า ขอให้เป็นไปดังที่ท่านพูดไว้นั้นเถิด"
แล้วเทวดาองค์นั้นก็จากพระนางไป

พระนางมารีอาเมื่อได้รับแจ้งข่าวจากเทวดาแล้วก็ไม่กล้าเล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับใครเลย
เพราะถ้าเล่าก็คงไม่มีใครเชื่อและเข้าใจได้ แม้แต่นักบุญยอแซฟผู้เป็นสามีเองก็ตาม

ต่อมานักบุญยอแซฟพบว่าพระนางมารีอาตั้งครรภ์ทั้งๆ
ที่ตนมิได้มีความสัมพันธ์กันฉันสามีภรรยากับพระนางแต่ประการใดเลย จึงเกิดความวุ่นวายใจและหนักใจมาก
ท่านไม่รู้จะทำประการใด ครั้นจะถามพระนางมารีอาก็ไม่กล้า เพราะตลอดเวลาที่ผ่านมานั้น
พระนางก็ได้เจริญชีวิตเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ประพฤติตนหาที่ติมิได้
ดังนั้นจึงคิดจะส่งพระนางกลับไปอยู่กับบิดามารดาอย่างเงียบๆ

ขณะที่กำลังกลุ้มใจอยู่นั้น เทวดาก็ประจักษ์มาแจ้งข่าวแก่ท่านว่า "ยอแซฟเชื้อสายตระกูลดาวิด
อย่ากลัวที่จะรับพระนางมารีอาเป็นภรรยาเลย เพราะสิ่งที่เกิดขึ้นกับพระนางนั้น เป็นพระราชกิจของพระจิตเจ้า
พระกุมารที่เกิดมานั้นจงถวายพระนามว่า "เยซู" พระองค์จะเป็นผู้ยิ่งใหญ่
และเป็นผู้ช่วยกู้ประชากรของพระเจ้าให้พ้นบาป"

เหตุการณ์นี้ตรงกับพระคัมภีร์ได้กล่าวไว้ว่า
"หญิงพรหมจารีคนหนึ่งจะตั้งครรภ์และจะบังเกิดบุตรชายคนหนึ่ง ซึ่งจะขนามนามว่า "เอมานแอล" แปลว่า
"พระเจ้าสถิตกับเรา"

เมื่อเป็นเช่นนี้ นักบุญยอแซฟผู้ประพฤติถือพรหมจรรย์ด้วย
จึงรับเป็นผู้คุ้มครองความเป็นพรหมจรรย์และพระเกียรติของพระนาง ท่านรับปฏิบัติตามที่เทวดาแจ้งทุกประการ
ท่านเคารพต่อศีลพรหมจรรย์ของพระนางและยอมรับเป็นบิดาเลี้ยงของพระเยซูเจ้ากับพระนางมารีอา

แม้แต่คนทั้งหลายจะเข้าใจว่าพระเยซูเจ้ามิได้เป็นบุตรที่เกิดจากท่านก็ตาม
นักบุญยอแซฟได้ปฏิบัติตนเป็นหัวหน้าครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง
ท่านทำอาชีพช่างไม้เพื่อเลี้ยงครอบครัวของท่าน จึงมีคนเรียกพระเยซูเจ้าว่า "ลูกของช่างไม้"

อีกไม่กี่เดือนต่อมา จักรพรรดิ "ออกัสตัส" แห่งกรุงโรม ซึ่งปกครองประเทศปาเลสไตน์

มีพระราชดำรัสให้ราษฎรทุกคนในอาณาจักรโรมไปลงทะเบียนที่บ้านเกิดเมืองนอนของตน

นักบุญยอแซฟได้จากเมืองนาซาแรธในแคว้นกาลิลี ไปยังเมืองแบธเลเฮม ในมณฑลยูเดีย อันเป็นเมืองที่กษัตริย์ดาวิดประสูติ ไปที่นั่นก็เพราะยอแซฟเป็นเชื้อพระวงศ์กษัตริย์ดาวิดผู้เป็นต้นตระกูล

ท่านได้เดินทางไปกับพระนางมารีอาเพื่อจะไปลงทะเบียนสำมะโนครัวตามคำสั่ง
เมื่อท่านมาถึงเมืองแบธเลเฮมปรากฏว่าไม่มีที่พักแล้วตามโรงแรม
นักบุญยอแซฟจึงต้องหาที่พักตามภูเขาอันเป็นที่พักของสัตว์ในเวลากลางคืนและในคืนนั้นเอง
พระกุมารเยซูก็ได้บังเกิดมาโดยเลือกเอาถ้ำเลี้ยงสัตว์เป็นพระราชวังของพระองค์
พระนางเอาผ้าพันกายพระกุมารและวางไว้ในรางหญ้า

มีพวกเลี้ยงแกะอยู่ตามชานเมืองกำลังเฝ้าฝูงแกะที่ทุ่งหญ้า ได้เห็นเทวทูตของพระเจ้าปรากฏ
เพื่อแจ้งข่าวการบังเกิดมาของพระกุมาร เมื่อเทวทูตจากไปแล้วเขาก็ชวนกันไปที่เมืองแบธเลเฮม
เพื่อจะได้ดูเหตุการณ์ที่เทวทูตแจ้งแก่เขา
และเขาก็ได้พบเห็นทุกอย่างที่เทวทูตบอกไว้พลางร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าด้วยความยินดี

ดังนั้น เมื่อคริสตชนทั้งหลายทำการฉลองวันคริสต์มาสเป็นประจำทุกปีต้องยอมรับว่า
ในแง่ความรื่นเริงสนุกสนานภายนอกนั้นก็สืบเนื่องมาจากประเพณีของชาวโรมันที่เคยฉลองพระอาทิตย์ของเขา
แต่คริสตชนก็นำประเพณีนี้มาใช้ให้มีความหมายเกี่ยวกับการฉลองวันเกิดของพระเยซู เช่น การแจกของขวัญ ฯลฯ
ซึ่งถือว่าเป็นประเพณีที่เกิดขึ้นและอยู่นอกพระคัมภีร์ทั้งสิ้น

แต่คริสตชนทั้งหลายก็จะต้องรู้จักใช้ประเพณีที่ดีงามเหล่านี้เป็นเครื่องมือที่จะนำเราไปสู่ความสำคัญและหัวใจของวันคริสต์มาสที่แท้จริงและถูกต้องตามจุดมุ่งหมายของศาสนา

ขอบคุณที่มา กระปุกดอทคอม